

Från regelbörda till regeleffektivitet – hur skapar vi ett hållbart och konkurrenskraftigt näringsliv?

Rundabordssamtal arrangerat av FAR i Almedalen 25 juni 2025

Rundabordssamtalet samlade 11 deltagare från olika delar av näringslivet, inklusive banksektorn, revisions- och rådgivningsbranschen, programvaruföretag, konsultverksamhet och fackförbund. Samtalet tog sin utgångspunkt i förenklingsförslagen i Omnibus-paketet och hur regelverk för hållbarhetsrapportering kan utformas mer effektivt.

Frågeställningar:

- Hur kan regelverk för rapportering utformas för att bidra till ett hållbart samhälle och stärka företagens konkurrenskraft?
- Vilken hållbarhetsinformation kommer att efterfrågas av investerare och finansiärer?
- Hur kan politiken skapa enklare och förutsägbara regelverk?

Centrala insikter från diskussionen

1. **CSRD:s positiva påverkan:** Direktivet har drivit intern dialog inom bolag, förbättrat datakvaliteten och bidragit till att skapa konkurrensfördelar. Det arbete som redan gjorts måste nu förvaltas.
2. **Kommunikationen kring CSRD:** Deltagare lyfte att det är oklart varför direktivet finns och hur det stärker konkurrenskraften. Regelverket lanserades med ett tekniskt fokus utan tydlig förankring i syfte och nytta.
3. **Behov av förenkling:** En stor del av den data som samlas in är inte värdeskapande på kort sikt. Fokus bör ligga på att harmonisera hållbarhetsrapporteringen med den finansiella rapporteringen – det måste finnas kvalitetskrav även för hållbarhetsdata.
4. **Investerarnas informationsbehov:** Utsläpp av växthusgaser (CO₂) och sociala nyckeltal (välmående, prestation, lönsamhet) är viktiga. Cirkulär ekonomi bör få ökat fokus, medan biologisk mångfald ofta förbises av investerare – där bör politiken ta ett större ansvar.
5. **Globalt perspektiv:** Det globala kapitalet efterfrågar standardisering, men EU:s självständiga väg uppfattas som ett hinder.
6. **SME och leverantörer:** Små och medelstora företag drabbas oproportionerligt av rapporteringsbördan. En mer balanserad, proaktiv dialog med leverantörer efterlystes – inte enbart kravställning.

7. **Utmaningar med sektorsspecifika standarder:** Tidigare försök har uppfattats som överambitiösa och avskräckande. Ett omtag välkomnas, men farhågor finns om att processen går för snabbt igen.

FAR:s reflektioner

Utifrån samtalet gör FAR ett antal insikter och ser ett antal möjligheter till fortsatt arbete i frågan om effektiva regelverk för hållbarhetsrapportering:

- **Förenkling och rättssäkerhet:** FAR förespråkar ett ramverk som är rättssäkert, tydligt och enkelt att tillämpa. Det måste leda till relevant och jämförbar information – inte till ökad regelbörda.
- **Frivillig rapportering bör uppmuntras:** Även om ett smalt regelverk efter Omnibus kan innebära att färre bolag omfattas av lagkrav, kan det fortsatt ge ringar på vattnet. FAR ser ett värde i att uppmuntra frivillig rapportering, särskilt om den sker enligt en enhetlig och kvalitativ standard.
- **Betydelsen av kvalitetssäkrad information:** FAR anser att hållbarhetsrapportering måste ses som en integrerad del av den finansiella rapporteringen. Det kräver både kvalitetskrav och kompetensutveckling inom branschen tillsammans med företagen.
- **En konsekvensanalys av ett snävt scope saknas:** FAR befarar att ett allt för snävt scope riskerar att undergräva EU:s mål om transparens och konkurrenskraft. Det är centralt att lagstiftarna fastställer gränsvärden som är relevanta för att uppnå syftet med EU:s regelverk. FAR noterar att det saknas en tydlig konsekvensanalys vad gäller gränsvärdenas påverkan på rapporteringsnyttan.
- **FAR:s roll:** FAR kan fortsatt bidra med faktabaserad dialog med intressenter kring värdet av hållbarhetsrapportering. FAR kan också bidra till att öka förståelsen för hur hållbarhetsfrågor påverkar den finansiella rapporteringen och kvalitetssäkringen av informationen.

Karin Apelman,
generalsekreterare och vd FAR